

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész evre 8 K Fél evre 4 „ Negyed evre 2 „ Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.</p>
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.			A nyitlter sora egy korona.

A sajtó és a magánérdek.

Alsólendva, március 14

Régóta vajdó kérdések témái lettek aktuálisak. A közönség téves felfogása ferde világításban látja azt a fontos kérdést, amely a helyi lapra és helyi magánérdekre vonatkozik.

És itt mindjárt kiemelendőnek tartjuk, hogy nem a lap szerkesztése, hanem kinyomatása az, ami ellenérték nélkül nem esz-közölhető, miután ahhoz gép, festék, papír, helyiség, betű, szedő, gépmester és más munkaerő szükségeltetik, ami tetemes pénzbe kerül.

A vidéki lapoktól a vidéki publikum ingyen kíván, sőt követel sok olyan szolgáltatást, amelyeket a fővárosi lapok tarifa szerint már régen megfizetnek maguknak.

Vegyünk egy kicsi esetet, mely azonban hűen jellemzi a vidéki állapotokat. Valamely egyet vagy társaság mulatságot rendez. A rendezőség bért fizet a helyiségeért, ahol a mulatságot tartja. Fizet mint a köles a szereplőknek, ha azok hivatásos előadók. Fizet a zenekarnak, mely a játékból él. Nem kívánja ingyen a kárpitos munkáját, valamiként azon sem botránkozik meg, hogy a város az engedélyjával, az állam pedig bélyegével szintén megadótatja a jótékony mulatságok jövedelmét. Viszont a közönség is természetesnek találja, hogy a mulatság kiadásainak fedezésére tőle díjat szedjenek.

Szóval mindenért fizetnek, mindent megfizettettek, csupán egyetlen egy dolgot kívánnak ingyen: hogy a lapok heteken át minden ellenszolgáltatást nélkül, vagy legjobban esetben egy tiszteletjegy fejében csődítsenek publikumot a mulatság részére. Végül pedig azt is elvárják a laptól, hogy a szereplőket a díj elengedésével dicsérje s a jelenvoltak és a felülfizetők névsorára hasábokat áldozzon abból a lapból, amelyek megjelenése vagonba kerül.

Hát, instáljuk alá, azt Őfelsége megteheti, hogy díjmentesen osztogasson kitüntetések (habár a legtöbb királyi kitüntetésnek is ára van), de a lapok nem. Ha megfizetik a helyiséget, a díszítést, a vendéglőst, a szereplőket, miért kívánnak ingyen szolgáltatást a laptól, amely nem rózsabokorban születik a világra, hanem méregdrága gépekben?

Házasságkötéseknél fizetnek az államnak, a papnak, csupán a laptól várják el, hogy ajándékba adjon betűt, papírt, munkaerőt a himenhir publikálásához. Nem méltóztatnak ezt legalább is méltánytalanságnak tartani?

És nem igazságtalanság, hogy amikor a lap őszintén megmondja, hogy nekem az a szolgáltatás, amit önnek teszek, ennyibe és ennyibe kerül, akkor ön fölháborodik és dühösen híreszteli, hogy „a sajtó megakarta zsarolni?”

De hány dolgot tudnánk még föl- említeni, amikor a közönség a közre éppen

séggel nem tartozó magánügyben, magán-érdekek szolgálatában kívánja, követeli a sajtó ingyenes munkáját. Hiszen ingyen munkát amugy is tulon-tul sokat végez a sajtó, mert eszeágában sincs díjaztatni rengeteg olyan közleményt, amelyből valakinek, vagy valakinek hasznuk van ugyan, de némi kis közérdek is szerepel az üzenetben.

Olyan dolgokban azonban, amelyekben mindenért fizetünk és mindent megfizettünk, amikor erkölcsi, vagy anyagi hasznot várunk a lapközleménytől, amikor magán-érdekről van szó, ne tévesszük szem elől, hogy a lapot önzetlenül, nemes héví idealizmussal megírni lehet ugyan, de kinyomtatni nem !!

Művészestély a vármegye tüdőbetegei javára.

A statisztika évről évre kimutatja, hogy a Dunántulon a legtöbb embert Zalavármegyében ragad el a tüdővész. A vármegyei sajtó ugyszólván naponként rámutat ezekre a szomorú számadatakra, amelyek hangosan kiáltják a társadalomnak, hogy ha utjába akar állni a degeneráció ijesztő veszedelmének, védekezzen a pusztító népbetegség ellen, amely a nyomorúság kunyhóiból, az iszákosság és a bűn tanyáiról indul ki s véres gyorsasággal terjed és pusztít.

A magyar társadalmat azonban nehéz megmozdítani, még nehezebb áldozatkészségre hangolni s a következetes munkának megnyerni. A

Kacagatok . . .

Beszélnék, nevetnek, vidáman lármázva
S én az ablak mellett ülök elmélázva;
A vak estét nézem s úgy tetszik nekem,
Mimha veled volnék, — mily boldog a lelkeim . . .

Pedig fáj valami, úgy sajnó, úgy éget,
Hogy mi, azt nem mondom, hiszen ugysem érted;
Hogy itt is nyíl virág s csalogat a berek,
Azt mind tudhatod, de — máskor az emberek . . .

Csak hozzád mehetnék, sas-szárnyon repülnek,
Hogy elpanaszoljam bús szívem keservét,
Hogy te is megtudnád, mert tépett e kebel,
Mely mint az őszi nap, úgy mulik, sorvad el . . .

...Beszéljete tovább, vigan lármázatok,
Hiszen ha tudnátok . . . ti sem kacagjátok!

(Kerkaszentmiklós)

KOVÁCS LAJOS

A premier.

Irta: BODNEVICH ELFRIDA.

Premier volt. John Brames darabját adták Newyork egyik nagy színházában. A fiatal kritikus, Norbert Willefort, elégedetlenül ült páholyában. A darab megbukott. Nem felelt meg a publikumnak. Szerzője nem ismerte az életet a maga valóságában.

Norbert Willefort, a kritikus, akinek véleményétől függött legnagyobb részben a darab bukása, vigan élte világát. Fortuna istenasszonyának kedvence volt. Egy nap értesítést kapott, hogy százezer dollárt örökölt. Szabadságotlatta magát azonnal, hogy még több időt szentelhes-

sen kedvteléseinek. Eutazott egy vadregényes kis városba, ahol nem voltak porosak az utcák, ahol kisebb zaj volt s egyszerűbbek voltak az emberek.

Egy nap lovaglás közben eltévedt s egy mezőn találta magát, ahol margaréta nőtt, amerre a szem ellátott. Már ép vissza akart fordulni a lovával, midőn meglátott egy édes, bájos leánykát, egy öreg farmernek egyetlen leányát, amint csokorba szedte a letépett margarétákat. Megkérdezte, hogy merre menjen, s a leányka kedves szíveséggel kísérte el, megmagyarázva a legközelebbi utat. Ezután gyakran találkoztak s rövid idő múlva barátságuk forró szerelemmé változott. Órákon át sétáltak együtt a nyíló margaréták közt s bucsuzáskor a lány mindig egy szál virágot tűzött a férfi kabátjára.

Ősz felé kezdett járni az idő, a falevelek lassan sárgultak s a férfi hivatása visszahívta. Willefort megkérdezte kis barátnőjét, nem jönne-e vele Newyorkba, mert úgy érzi, hogy nélküle képtelen volna elutazni. Ott majd megesküsznek és igen-igen boldogok lesznek. A lány örömmel egyezett bele, hisz rajongásig szerette az ő délceg lovagját. Óreg atyjának tudta nélkül, éjnek idején szökött ki egyedül a pályaudvarhoz, ahol vőlegénye már türelmetlenül várta . . .

— De a boldogság is, mint minden más, csak mulandó s véle mulandó az a hatalmas érzés, amely gátat tör, rombol, pusztít, ha kell. Rövid életű ez is, mint a Tiszavirág, mely reggeltől estig, napkelteitől napnyugtáig él csak s a bucsuzó nap sugarai örökre bezárják nyíló kelyhét. Amily szépen jött szerelmük, úgy szállt az

el a férfitől. Unalmas lett a hü, ragaszkodó asszonyka oldala mellett s csak a kaszinót, kávéházat kereste. Ha hazajött, durcás, szeszélyes volt, nem vidította fel bájos mosolygása, kedveskedése az egykor hön imádott nőnek.

Szerető kis párja egy nap szép meglepetéssel várta. Ismerkedésük évfordulójára az egész lakást feldíszítette kedvenc virágaikkal, margarétával. Férjét ez sem hatotta meg. Közönyösen nézett végig rajtuk s ebéd után kalapját véve, elment hazulról.

A folyton mosolygó szép arc fájdalmas lett, szomorúság, bánat fogta el s sokáig zokogott . . . A fájdalom ekiserítette végképp. Gyöngye lelke nem bírta el a csapást. Fogta ujra kis bőrdöndjét, amivel ide jött s visszaindult arra a helyre, ahol mint gondatlan gyermek vigan ugrándozott.

Minden változó a világon. Elmulhat minden, lecsillapulhat a legnagyobb vihar is, e simulhat a tengerek, folyók legerősebb hullámzása is, csak a csodálatos emberi sziv mélyében nem simulhatnak el soha az egyszer megzavart érzéshullámok.

Nehéz szívvél szállt ki a vonatból. Felkereste kedvenc helyét, azt a helyet, ahol először látta meg szive bálványát. Nem volt már senkje a világon. Kis házukban azóta már mások laktak, az a szegény, jó öreg ember, aki felnevelte s akinek szemefénye volt, már a temetőben nyugszik, megölte a bánat leánya után. Leült a margaréták közé, meg egyszer felújította lelkében a régi emlékeket s kinyitotta tászkáját, hogy egy utolsó levelet írjon annak, aki összetörte szívet. Reszkető kezekkel irt egy papírlapra pár szót, — azt

tüdővész elleni védekezéshez pedig az emberbaráti célokért lelkesedő szív, áldozatkészség és következetes társadalmi munka kell, hogy a védekezés szükségességének tudata elhasson azokra a helyekre, ahonnan a vész kiindul s megmenthessük azokat, akik még megmenthetők, megvédjük azokat, akik a veszélynek ki vannak téve. A társadalomnak önvédelmi harcra kell kelnie a legveszedelmesebb népbetegség ellen.

Csodálatos, hogy ezt a nagy feladatot éppen vármegyénk közönsége nem méltányolta eléggé, holott a tüdővész napról-napra szereink előtt szedi az áldozatokat.

A múlt évben végre megalakult a tüdővész ellen védekező vármegyei egyesület. A vármegye vezető férfiai, a főispánnal s az alispánnal együtt, vették kezükbe a szervezés munkáját. Ezideig azonban az egyesület nem tehetett semmit, mert anyagi eszközök nincsenek, ezek nélkül pedig az egész vármegye kiterjedő szervezetet sem lehet megalapozni.

Zalavármegye alispánja a társadalom részvétének és áldozatkészségének felkeltésén s az anyagi eszközök megszerzésén fáradozik. Ezt a nemes törekvést szolgálja az a nagyszabású művészeti is, amelyet március hó 22-ikén Zalaegerszegen rendeznek.

Az estély műsora fényes lesz. Olyan művészi erők szerepelnek, akiknek neve és nagy művészi tudása biztosítja a sikert. Meiszner Dénesné Bligh Eldina urasszony, aki Joachim mester egyik legkittünőbb tanítványa, hegedűszámokat ad elő Mikovich Zóra urhölgy, zenetanárnő kíséretével. Dr. Orava Zsigmondné Bodó Klára urasszony, nagynevű budapesti hangversenyekesnek két számot foglalt le. Deák István, Magyarország egyik legelső gondokaművésze, a nagy Popper tanítványa, szintén részt vesz az estélyen. Dr. Balla János nagykanizsai orvos, jeles zongoraművész dr. Oraváné urasszonyt kíséri, de önálló számmal is szerepel. Keleti Armánd nagykanizsai lapszerkesztő kollegánk prológot szaval.

Ártváry Lajos alispán, mint a tüdővész ellen védekező vármegyei egyesület elnöke, a meghívóhoz meleg hangú kérelmet csatol, amelyben

arra kéri azokat, akik az estélyen nem vehetnek részt, hogy a belépő-jegy megváltása címén támogassák az egyesületet s küldjék meg a belépő-jegy árát Hutter Ferenc vármegyei irodavezető címére.

Hisszük, hogy a kérelem megtalálja az utat a szívekhez s az egyesület tehet egy lépést előre, nagy céljai felé.

1848. március 15-ike.

Összeállította s 1910. márc. 15-én a Korona-nagytermében tartott népünnepélyen elmondta:

OSZESZLY M. VICTOR.

Ez a négy számjegy: 1848. — lángotűkkel van beírva a világtörténelembe. Egy száma nézve kicsiny, de lelkesedéssé határtalan nemzet vitta meg ekkor véres tusait a tiszterte nagyobb ellességgel.

Mint ha a honfoglaló ősök merész szárnyalású lelke szállt volna minden magyar emberbe; mint ha a szabadság istene ihlette volna meg minden magyar ember lelkét: olyan bátran, olyan hősiesen, olyan csodálatosan küzdöttek valamennyien.

Vajjon mi tette egyszerre oly nagyvá a kicsiny magyar nemzetet? Vajjon mi avatta egyszerre szabadsághősé az elnyomott jobbágyot? Vajjon mi ösztönözte csodával határos hőstettekre az ifju magyar honvédeket?

A haza szeretete! A szabadság imádata! Az egyetértés ereje!

Sokszor századok telnek el, míg e három nemes tulajdonság egyszerre egyesül a magyar nemzetben, de mindig, valahányszor egyesül: e kicsiny nemzet csodáit mutatja fel a hőstetteknek.

Lapozzuk a történelem könyvét, hallgassuk a regősök buzdításait, nézzük a mult idők emlékeit: vér, tegernyi vér az, amely megteremtette, amely új életre keltette, amely megerősítette a magyar nemzet szabadságának fáját.

Nincs a föld kerekéségei kívülünk nemzet, amely annyit küzdött volna a szarnoki uralom, az elnyomatás ellen, mint a magyar. Nincs nemzet, amely annyit mártírt siratna, mint a magyar. Nincs a hazának egy talpalattnyi földje, melyet a hősök vére meg ne szentelt volna. Véres napokról álmodott a magyar költő s ezek a véres napok ugy vonultak el nemzetünk felett, mint kalásztérő humus felett a romboló fergeteg: megtépte testünket, próbára tette szilárd elhatározásunkat, de a magyart megtörni soha nem tudta; elszakathatta anyától gyermekeit, hűvestől a hűvest, gyermektől az apát: a magyar nem tudott sirni, nem tudott könyörögni meggörszített háttal, csak

lihegő, lázas ajakkal, kemény derékkal átkot tudott mondani jogainak megtűrói, szabadságának bántalmazói fejére.

... 1848. március 15-ének évfordulóját ünnepeleljük ma.

Mi a magyarnak március 15-ike?

Ugyszólván minde!

Husvétünk, nemzeti feltámadásunk nekünk, amikor testet öltött az eszme, amikor valóságá lett az álom, az az álom, amelyért 1848 március 15-ike előtt is, utána is ezren, meg ezren vérezték el az ágyuk bömblő szivajában egy szent cél, egy üdvözítő eszme szolgálatában: a hazáért mindent s a hazát semmiért!

Ezért avatta a magyar nemzet ünneppé március 15-ét. De nemcsak ez az egy nap, hanem az egész 48-as év gazdag volt eseményekben. Csaknem minden nap történt valami feljegyzésre méltó dolog, de miként a hétköznapiak közül a vasárnap, úgy válik ki március 15-ike a többi napok sorából. Kiválik nemcsak eseményeivel, de lefolyásának költőiességgel is. Nem volt ez véres ütközet napja, mikor a fegyverek rémes zenéje mellett ezrek és ezrek siettek a halálba. Nem volt a népszenevedély romboló kitörése, amikor a lángborított házak világánál a torlason küzd, harcol a tömeg. Egyetlen hajszála sem görbült meg senkinek. Néhány lánglelkű ifju felhevülése, egy vérszédítő költemény, ezek nyomában fakadó tettvágy és lelkesedés, aztán édes öröm, testvéri ölelkezés: ez volt március 15-ének külső képe.

Lássuk tehát most március 15-ének lefolyását!

V-ik Ferdinánd ült a trónon.

Március 15-én kora reggel hatalmas küldöttség vonult végig Bécs utcáin, vezette Kossuth Lajos által, hogy az előtte való napokban a történelmi nevezetességű Pilvax-kávéházban nagy lelkesedéssel szerkesztett 12 pontból álló kívánását a magyar nemzetnek, a császár elé terjessze.

A 12 pont, amelynek mindegyike egy-egy hő vágya, álma volt a magyarnak, ezekből állott:

„*Legyen béke, szabadság és egyetértés!*” Ezért kívánjuk: 1. a saját szabadságát, a cenzura eltörlését; 2. felelős miniszteriumot Budapestre; 3. évenkénti országgyűlést Pesten; 4. a törvény előtt egyenlőséget polgári és vagyoni tekintetben; 5. nemzeti őrséget; 6. közös teherviselést; 7. az urbéri terhek megszüntetését; 8. esküdtzseket, képviselőlet egyenlőség alapján; 9. nemzeti bankot; 10. a katonaság esküdjék meg az alkotmányra, a magyar katonákat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk; 11. a politikai foglyok szabadon bocsájtásának; 12. kívánjuk az egyesülést Erdélylyel.”

V-ik Ferdinánd átvéve a magyar nemzet kívánalmait, tőri magyarsággal felelt a küldöttséget vezető Kossuth beszédére, de szavaiban semmi határozott válasz nem volt.

A kamarilla bár mindent elkövetett, hogy a magyar nemzet kívánásait nem teljesüljenek, de midőn egyszerre futó tűzként terjedt el Bécsben is a pesti előző napi események híre, a megrémült udvar felbeszakítva tanácskozásait, a magyar nemzet összes kívánásait teljesítette.

Mig a küldöttség Bécsben járt, azalatt Pesten egy egész régi világ dült össze és egy új világ született meg.

Még alig ptymallott, az ifjuság már gyülekezni kezdett a Pilvax termeiben. Komor, nyirkos, hideg idő volt. A látóhatárt szürke fellegek borították. A lombfakasztó tavasznak még semmi nyoma. Havas eső esett, mely nyomban locspoccsá olvadt. De az ifjakat ez a rossz időjárás nem tartotta vissza a cselekvésben. Jókai, Petőfi és Vasváry, az ifjuság vezérei még egyszer átnéztek a tizenkét pontot, aztán egyik legfogalmasabb utca szegletére kifüggesztették a nemzet kívánásait.

Természetesen hamarosan sok bámulója akadt a plakátnak, néhány óra múlva pedig ember ember hátán tolongott az utcán. Sokan a járókelők közül elmulasztották teendőiket, mert hirtelen ment, hogy az ifjuság nagy dologra készül.

Nem csalódtak.

(Folytatása következik.)

elvitte a szél. Másikat vett elő, — az is elrepült alig két sor irással. A harmadikat végre sikerült befejeznie. Azután elővett egy kis üvegcset s az ajkához emelte. . .

Lehajlott a szép fej s az örök álom lezárta azokat a szemeket, amelyek még nemrég a boldogságtól ragyogtak. Ott pihent most már szőke feje az édes anyaföldön, a nyíló margaréták között. A virágok bizalmasan az arcára hajoltak, mint ha azt sugták volna neki: „Látod, látod, miért hagytál itt bennünket?! Elhagytál minket egy másért, ki téged megcsalt, ki hűtlen lett. Mi szerettünk téged s elringatunk egy szebb, egy jobb hazába. . .”

John Brames, a szerző ezalatt pár méternyire a szomorú tragédia színhelyétől, új darabja fölé hajolva a fejét törte, — de sehogyse jutott előbbre. Ide, e romantikus helyre üzte őt is a kudarc, remélie, hogy a változás új eszmét ad. Le-s föl sétált kertjében, ahonnan észrevette a leányt. Mire odament, késő volt. . . Megilletődve állt ott s meglátta a papírdarabokat, főlcszede és olvasni kezdte: „Nagyon szép az élet és nagyon szomorú is néha, de a legszebb és legszomorubb a szerelem.” Majd a másikat vette fel: „Végtelen szeretetek, nem volt senki, a kit úgy szerettem volna, mint téged. Te voltál mindenem, s most, hogy már nem szeretsz, elhagyalak örökre. Légy boldog. . . Isten veled!”

John Brames tisztában volt a helyzettel. Megértette most már, mi az élet. Most egész közelről látta. Megtanulta ismerni a főszeget, a mindenható szeretmet, amely amilyen szépnek,

magasztosnak mutatkozik, oly szomorú, zord, tragikus lehet, ha nem úgy folytatódik, ahogy szeretnénk. . .

Meg volt a téma, s megírta új darabját!

*

Premier volt megint. John Brames új darabját adták ismét. Telt ház. A fiatal kritikus, Norbert Willefort, szokás szerint a páholyából nagy flegmával nézte az első jeleneteket. De egyszerre meglepetve rezzett össze. Az első felvonás két ifju lélek találkozását mutatta be egy illatos nyári délutánon, mikor a levegő is mámoros a virágok illatától. . . s ő emlékezni kezdett egy hasonló napra. . .

A második felvonás meglevenített egy édes, puha fészket, ahol a férfi hűsége ingadozni kezd s mikor az egykor szeretett nő visszakéri a férj szerelmét, az nevetve megy el hazulról. — A kritikus homlokához szorította a kezét s valami kimondhatatlan érzés kerekedett felül a lelkében.

Felgördült a függöny s margaréta-mezőn egy fiatal hölgy jelent meg, aki szerelmi csalódását méregseppekkel cnyhihi. Norbert Willefort nem nézhetett tovább, felugrott s nem törődve mellette ülő barátja óriási meglepetésével, kirántotta páholya ajtaját és elrohant.

Most ébredt csak tudatára tettének. Most tudta csak megérteni, hogy kit vesztett el szerető nevében, aki őt önzetlenül, önfeláldozóan szerette. De hiába volt már a megbánás, hiába tárt ki otthon karjait, hiába szőlította becéző kis párját: nem felelt senki zokogó, fájdalmas hívására. . .

Márciusi jelvények

a 1848-iki szabadságharc kitörésének évfordulójára kaphatók Balkányi Ernőnél.

Esetek.

Légváltózás. — Párti közben. — Még nem tanulták a diót. — A kisasszony zongorázik.

A tőlünk minap Csáktornyára költözött színház egyik bájos tagjáról szól ez a kis eset. A kis hölgy még egészen fiatal színésznő, de máris annyi udvarlóval dicsekedhetik, hogy méltán irigyelte meg tőle ezt a színpadon kívüli sikert némelyik kevésbé szerencsés pályatársnője.

Minap a színházi próbán az egyik ilyen kevésbé szerencsés pályatársnő epésen jegyezte meg a kis hölgyre, hogy többek között itt Lendván is sikerült neki udvarlót fogni. A megjegyzést meghallotta a szerencsés kolleganő is nem a legnyugodtabb hangon így felelt:

— No, aztán az is valami?! Tegyeget utánam ti is! Különbösen is egyik sem volt igazi viszony, mert tudjátok meg, hogy nekem a férfi nem más, mint — levegő...

A társulat egyik férfi-tagja erre elmésen megjegyezte:

— Akkor úgy látszik, kicsikém, hogy a doktor magának gyakori *levegőváltóztat* ajánlott...

Ez is a színházi szezon idején történt. Egy hivatalnok-ismerősöm szenvedélyes kártyás. Alig várja, hogy levehessen magáról a hivatali kabátot, amint elkongatja a toronyóra a délután ötöt, ő szalad kártyázni. Vele történt meg az alábbi história. A felesége délben a lelkére kötötte, hogy váltson neki jegyet az esti előadáshoz. Az ismerősöm délután meghozatta a jegyet, zsebre tette és minthogy már ugyanis ötre járt az óra, elment a vendéglőbe kártyázni.

A kártya ez alkalommal azonban sehogyse akart „menni.” Ismerősöm az utolsó fillérig elveszítette a pénzét. Mikor rájött, hogy nincs egy megveszekedett vasa sem, idegesen nyult hol az egyik, hol a másik zsebébe. Egyszerre felderült az arca. Megtalálta a színházi jegyet. Elhatározta, hogy a jegyet felteszi a pártira. Pártnerrei elfogadták. Ő új kártyát kapott, amelyet izgatottan kezdett gusztálni.

Ebben a pillanatban belép az ismerősöm cselédje és átadja ezt az üzenetet:

— Tekintetes ur kérem, kérdézetit a tekintetes asszony, hogy váltott-e jegyet?

— Várjon egy kicsit, — szölt az ismerősöm és tovább gusztálta a kártyát. Eltelik egy izgalmas félperccel. Mindenki figyel.

— Meglehet, hogy váltottam, — szölt gusztálás közben az ismerősöm, — de az is meg lehet, hogy nem váltottam...

Aztán eldobta a kártyát, mondván: — *Nem váltottam*...

A nyertes partner pedig besöpörte a zöld papírselejtet a nikkelek és ezüstök közé.

Egyik helybeli többgyermekes iparosnál történt. A családhoz vendégek érkeztek. Az egyik vendég ölébe veszi az egyik fiúgyermeket s megkérdezi tőle:

— No fiam, jársz-e már iskolába?

— Járok! — volt a felelet.

— Hányadikba?

— Elsőbe.

Rövid szünet. Végre az ismerős újból megszólal:

— Hát mondd meg nekem, fiam, hogy egy dió, meg még egy dió, az hány dió?

Mire az apróság kedves naivsággal azt feleli:

— Bácsi kérem, a diót még nem tanultuk...

X-éknél Purim-estély volt a minap, melyen a vendégeket azzal mulattatták, hogy a házi-kisasszony zongoraszámokat adott elő.

A kisasszony már javában zongorázott, amikor egyszerre egy késői vendég érkezik. A ház asszonya az ajtóban fogadja a vendéget, aki arról nevezetes a társaságban, hogy rémségesen szórakozott. A vendég, miután üdvözölte a ház asszonyát, megkérdezte tőle:

— Kérem, nagyságos asszonyom, régóta zongorázik már a kedves leánya?

— Már öt éve, — felelte öngyámságra.

A vendég boszankodva rázta a fejét és szórakozottan mondta:

— Borzasztó, borzasztó, már megint menyőnyire elkéstem!...

Gyűjtötte: MIKI

HIREK.

Akkordok.

Ha a szél lefújja a lombot a fárol,
A levél elfonnyad s kopár marad éga;
Ha egy csillag lehull a nagy ég boltjáról,
Sohsem ragyog többé búbajos sugára.

A fa, a menny bolta a te lelked képe,
A levél, a csillag az enyémek mása,
Mert hogyha töled a balvégezt eltepne:
Borulna életem gyászba, hervadásba.

Két szürke könyv

ván a kezemben. Az egyik a kormány 1913. évi jelentése az ország közállapotáról, a másik a statisztikai évkönyv. Mindkettőből lesújtó erővel, vádolóan szólalnak meg a néma számok. Magyarországon 492 ezer ember halt meg a múlt évben. A félmillió halott közül 143 ezer volt az egy éven aluli gyermek, akiket szüleinek nyomorúsága ölt meg. Száz élveszületett gyermek közül 19-et elpusztít Magyarországon egy éves kora előtt a tömegnyomor és tömegtudatlanság, az anya sok munkája és kevés élete, a patikaszer drágasága és az orvoshiány. Van olyan ország, az a Tisza balpartja, ahol 2 halottak egyhármada (32-2%) egy éven aluli gyermek. Egy másik részén az országnak, a Tisza-Maros szögén, 20-7 százaléka az élveszületetteknek halt el egy éves kora előtt.

Ebben az országban 14 ezer gyermek születik halva, vagyis minden negyvenedik. Minden negyedik-ötödik gyermek pedig elhal az első születésnapjára. 124 ezer egy éven aluli csecsemő, 177 ezer ötéves gyermek pusztult el egy esztendőben s a halottaknak majdnem fele (44%) hét éven aluli gyermek. Csak minden második gyermek nő föl Magyarországon a félig érett 20 éves korig, a többi megöli a munka, a nyomorúság, a tudatlanság. Az aggastyán-kort alig valaki, az öregkort (60 esztendő) csak minden negyedik ember éri el.

Ez csak néhány kikapott adat. Csak néhány részlete annak az önvadnak, amely a tömegpusztítás megszakítatlan, folyamatosan elkövetett, tudatos vétkével vádolja a magyar államot és a magyar társadalmat...

— **Két udvari tanácsos.** A király szentgernei Nagy Albertnek, a herceg Esterházy hitbizomány jószágkormányzójának és dr. Nagy Emil ügyvédnek, a herceg Esterházy hitbizomány jogtanácsosának, volt koalíciós képviselőnek az udvari tanácsosi címet adományozta.

— **Március 15-ike a Kaszinóban.** Ma, március 15-én este a helybeli Polgári Olvasó-Egylet, a nagy idők emlékére, társasvacsorával egybekötött ünnepélyt rendez saját helyiségében.

— **Március 15-ike Belatincon.** A belatinci Kaszinó ma, vasárnap este 6 órakor saját helyiségében hazafias ünnepélyt rendez. Műsor a következő: 1. Himnusz. Éneklő a közönség. 2. Előnéki megnyitó. Tartja Fekete Géza. 3. „Mi a haza?” Szavalja Balcz Ilus urleány. 4. „Csatadal.” Éneklő a négyeskar. 5. „A szabadság napján.” Szavalja Shelley Zsigmond. 6. Szózat. Éneklő a közönség.

— **Rendkívüli meggyűlés.** F. hó 16-ára a vármegye házába rendkívüli közgyűlést hívott össze Árva Jajos alelnök, melyen a jegyzők és segédjegyzők illetményeinek szabályozásáról szóló törvénycikk végrehajtását fogják tárgyalni.

— **Mikor lesz a gyermeknap?** Az Országos Gyermekvédő Liga igazgatósága elhatározta, hogy az ideai Gyermeknapot május hó 8-án és 9-én fogják megtartani. A nagybizottság elnökségére dr. Bárczy István budapesti polgármestert kéri fel. A hölgybizottság elnöke gróf Batthyány Lajosné és gróf Vay Gáborné lesz.

— **A dunántúli szinikerület új igazgatója.** Mint tudvalevő a dunántúli szinikerület igazgatójáról Kiss Árpád lemondott, miután elhagyta a szatmári szinikerületet. Kiss Árpád igazgató, aki társulatával tegnapelőtt ment el tőlünk, többé vissza sem tér Alsólendvára. A dunántúli kerületet — mint értesülünk — Remete Géza ismertnevű barionista, a nyitrai színház főrendezője kapta meg.

— **Királyi kitüntetés.** A magyar kereskedő világ egyik kiváló tagját, Mauthner Ödön nagygyereskedőt és törvényes utódait Ofelése a magyar királyi földmívelési miniszter elölterjesztésére díjmentesen a magyar nemességel Janoshegyi előnévvel tüntette ki. Ezen kitüntetés általában rokonérzettel találkozik, mert Mauthner Ödönnek a hazai magtermelés, magkereskedelem és kertészet terén elért sikereit jutalmazza. Megbízhatóságáról ismert cégének, amely az idén ünnepli 40 éves évfordulóját, sikerült a külföldön is kivételes eredményeket elérni. Nagy segítségére van az öreg, de még mindig fiatal Mauthner-nek két fiában Mauthner Alfréd és Mauthner Pálban, akik szintén páratlan szorgalommal és nagy szaktudással viszik tovább előre e világhírű céget előnyére és diszere a magyar kereskedelemnek.

— **Gyászír.** (A tífusz második halottja.) A múlt héten ismét lesújtott közbizék a körülhetetlen kaszás. Csütörtökön délelőtt fiatalon, életének legszebb szakában meghalt városunk társadalmának egyik igen kedvelt tagja. Gállits Tamás a halott, aki második áldozata a városunkban fellépett hastífusznak. Gállits Tamás csak rövid ideig volt beteg s betegsége alatt ismerőseinek részvete vette körül. Halálhíre az egész városban nagy megdöbbenést okozott. A milder oldalról megnyilvánuló fájdalom részvét impozáns módon nyert kifejezést a péntek délutáni temetésnél, melyen könnyezve bucsúztak el a jó barátok és ismerősök száza a legszebb korban elhunyt férfiutól. Gállits, aki 33 éves volt, özvegyet és négy kis árvt hagyott hátra.

— **A Dunántúli új ref. püspöke.** A dunántúli református egyházkerületi püspökválasztás szavazatait kedden délelőtt bontották fel Komáromban. Az egyházkerület nagy többséggel Németh István egyházkerületi főjegyzőt választotta meg püspökké, aki 304 leadott szavazat közül 216-ot kapott. Németh István, az újonnan megválasztott püspök, Megyerén, Somogy megyében született 1855 szeptember 29-én. Tanulmányait Gyöngyösön és Pápán végezte, majd Pápán helyettes tanár lett a főgimnáziumban. 1880-ban rendes tanár a teológiai akadémián, ahol azóta az ó- és új-testamentum szöveg magyarázatának a székét töltötte be. Az egyházi közigazgatás terén korán kezdett szerepelni. 1894-ben a kerületi és főiskola gazdasági ügyek vezetőjévé, 1896-ban kerületi aijegyzővé, 1903-ban pedig főjegyzővé választották meg. Nagy érdemei vannak a horvát-szlavon misszió egyházak megalapítása körül, amely célból két ízben is beutazta Horvát-Szlavonországot. Beiktatása valószínűleg e hónap végén lesz.

— **Szerkesztőségünköl.** Vlay Imrét, lapunk ügyestollu belmunkatársát, a csáktornyai tárházak r. t. könyvelőjévé választotta. Vlay a múlt héten már el is foglalta új állását.

— **Az ipartestület közgyűlése.** Másodszori összehívásra f. hó 8-án, vasárnap délután tartotta meg a helybeli ipartestület a közgyűlését. A tárgysorozat legelsőbb pontja a tisztújítás volt. Az eddigi elnököt mellőzve, a közgyűlés Schaffhauser Endrét választotta meg elnöknek. Ezt a választást azonban a régi elnök pártja közvetlenül a közgyűlés után megfélebbizte a szolgabírószághoz, azzal az indoklással, hogy a választás nem volt szabályszerű, mert Schaffhauser megválasztása előtt sokan elmentek a gyűlésről. Ez nagyon furcsa indoklás. Akik elmentek a gyűléstől, miért mentek el, ha nem voltak megelégedve a jelölt személyével? Miért nem maradtak ott és miért nem választották meg mást? Az nem lehet ok a választás megsemmisítésére, hogy kevés tag volt jelen a választásnál, mert ez a másodsorra összehívott közgyűlés az alapszabályok értelmében határozatképes lett volna még abban az esetben is, ha történetesen csak öt tag is lett volna jelen. — A tisztújítás további folyamán pénztárosnak újból Pivár Ferencet választották meg.

tották meg. Választmányi tagok lettek: Bellovics Antal, Mursics Lajos, Németh Pál, Simonka János (uj), Takáts Ferenc, Bánfi Sándor, Ivanics Ferenc, Németh Ernő (uj), Varga Miklós (uj), Török Sándor (uj), Zimmermann János (uj) és Tóth József (uj).

— **Öngyilkos földbirtokos.** Nedeczei Nedeczky Jenő balatonedericsi földbirtokos, volt országyűlési képviselő, a megyei nemesi választmány tagja csütörtökön reggel öngyilkos lett. A 74 éves, dalás öregur, akit már esztendő óta súlyos reumatikus fájdalmak kínoztak, csütörtökön reggel egy óvatlan pillanatban, mikor csak házvezetője volt a közelében, revolverrel fémbe lökte magát s néhány óra múlva meghalt. Nedeczky mint a vármegye 48-as párt egyik szilárdelvé, törhetetlen energiájú vezéralja, a megyei politikai életben sokat szerepelt s néhány évvel ezelőtt az önálló bank érdekében Alsólendván tartott népgyűlésen is tartott egy izzó szónoklatot. Tragikus halála vármegyeszerte nagy részvétet keltett. Temetése tegnap szombaton délután volt a balatonedericsi kastélyból.

— **Csurgó püspöki székhelyet akar.** — Csurgóról tegnapiul küldöttség ment Pápará, amely Németh Istvánnak, a dunántúli református egyházkerület újonnan megválasztott püspökének felajánlotta a csurgói lelkiségét.

— **Alsólendva közgyűlése.** Alsólendva nagyközség képviselőtestülete tegnap, szombaton délután közgyűlést tartott Toma János városbíró elnöklése mellett. A közgyűlés lefolyását jövő számunkban hozzuk.

— **Színház.** Kís s Árpád színtársulata csütörtökön fejezte be kététheti lendvai szezonját. A társulat, amely az alkalmalm utóljára volt városunkban, már pénteken este Csáktornya jászott a „Kiskirály” című operettben. Közönségünk igazán gavallérosan viselkedett a színesekkel szemben, mindvégig szorgalmasan látogatta a színházat. A mult héten is majdnem minden este tele volt a színház. Szombaton az „Év”-t, vasárnap a „Tökletes asszony”-t játszották zsufoft ház mellett. Mindkét este Kovács Hanna, a nagyváradi színház primadonnája vendégszerepelt. A művésznőt kellemesen ható, szépen iskolázott hangjáért s temperamentumos, élvezetes játékaért a közönség mindkét előadáson meleg ovációban részesítette. Hétfőn félig telt ház mellett Fáskerő Mariska és Kun Dezső jutalomjátékául „csak felnőtteknek” a „Vilámhártó” című francia bohózatot adták. Kedden kabaré-estély volt Fekete József titkár és Nyárai Rezső jutalomjátékául, egészen telt ház előtt. A kabarén több helybeli ügyes műkedvelő is fellépett, akik élvezetes előadásukkal sok ószinte tapost arattak. Józsa Margit és Rudólfér Alice urleányok egy-egy komoly szavalattal, Arncstein Annus urleány zongorasámmal, Gángol István egy monologal, Brünner Mariska urleány s Reiter Ernő a tangó előadásával (s utóbbi a konferálással) szereztek a közönségnek igen kellemes perceket. A műsor többi számai a társulat jobb erőtől töltöttek be egy-egy sikerült dologgal. — Szerdán ismét megtelt a színház a „Nemtudomka” operette előadására, mely Somos Piri jutalomjátéka volt. Ez volt a szezon legsikerültebb, legmelegebb előadása, amely csaknem éjfélig tartott a szakadatlan újrások miatt. Az előadás rendkívüli sikere kétségtelenül Somos Piri érdeme, aki bájos megjelenésével, lebilincselően kedves játékaival s úde hangjával kedvence lett már az első bemutatkozása óta a lendvai közönségnek. Ez estén különösen elemében volt ez a fiatal, de máris pompás sikerekkel dicsekedhető színész, aki egy gyönyörű művészi karrier elébe nézhet. A szerda esti jutalomjátékán nemcsak sok tapost, de egy szép csokrot is kapott. — Csütörtökön este utolsó előadásul a „Vörös talár” című hatásos drámát láttuk elsőrendű előadásban. A terem most is egészen megtelt közönséggel, mely lelkesen tapost a főszerepeket betöltő Kiss Árpád (Mouzon bíró), K. Kövy Kornélia (Etchepareny) és Kafka Gyula (Etchepare) hatásos játékaiknak. — Kís direktor már ez év szeptemberében bevonnul új kerületébe, Szatmárra. Addig teljesen új társulatot fog szervezni, úgy, hogy a máiac közül alig marad nála egy-kettő. Sándor Andor, a társulat ezen elsőrendű, nagyjelentőségű tagja különben már tegnap megvált Kisséktől.

— **Országos vásár.** Alsólendván folyó hó 19-én, csütörtökön tartják meg a szokásos Józsefnapi országos kirakó- és állatvásárt.

— **Elhalasztott közgyűlés.** Az alsólendvai önk. tűzoltó-egyesület f. hó 8-ára összehívott közgyűlést a tagok részvétlensége miatt nem lehetett megtartani. Az elnökség ezért ma, vasárnap délelőtt 11 órára a városközi tanácsterembe új közgyűlést hívott össze.

— **Átruházott vasuti engedély.** A kereskedelmi miniszter tegnap értesítette a vármegyét, hogy tudomásul veszi, miszerint a zalaióvó-rédcsei, alsólendvai—muraszombati—szentgotthárdi, illetve gyanafalvai, valamint a muraszombati—radkersburgi vasutak előmunkálai engedélye a dunántúli hév-rra átruházott és a vasutakra az előmunkálai engedély érvényét egy évvel meghosszabbította.

— **Betörés egy körjegyzői irodába.** A szombatra virradó éjjelen vakmerő rablást kíséreltek meg a perlaki körjegyzői irodába. Ugy éjféltájban szekér állott meg a jegyzői iroda előtt, amelyről négy férfi szállt le. A férfiak feltörték az iroda ajtaját s mikor ily módon a helyiségbe jutottak, vesők és álkulcsokkal a pénzszekrény felnyitására láttak. A zár azonban nem engedett, mire a betörők a pénzszekrényt ki akarták hurcolni az utcára. A szekrényt már el is huzták a helyéből, de az éjjeli őrk figyelmesek lettek az iroda előtt álló kocsi s megleptek a betörőket, akik gyorsan felugráltak a kocsi s elvágtattak. A betöréssel kóbor cigányokat gyanúsítanak, akiket most nyomoz a csendőrség.

— **Vásártartási engedély.** A kereskedelmiügyi miniszter megengedte, hogy Drávavásárhely községben a december hó 13-ára eső országos kirakó- és állatvásár ez évben kivételosen december 14-én tartassék meg.

— **Iparkiallítás Nagykanizsán.** A nagykanizsai iparosság a megyebeli iparosok bevonásával, mezőgazdasági termelőkkel kapcsolatosan 1915. 9. 16. év folyamán Nagykanizsán nagy iparkiallítást rendez.

— **Az árvászekék decentralizálása.** Hir szerint a közigazgatás államosításával az árvászekék is járásoknál decentralizálva lesznek olyképen, hogy az árvászekéi ünlőköket és a melléjük beszoztott hivatalnokokat a járási székhelyre, a szolgabírák mellé rendelkezik, hogy így a körükbe tartozó lakóssággal közvetlenebbül intézhessék az árvágyeket.

— **A „Világ” radikális irányával,** minden pártpolitika fölött álló, szabad szókimondásával, országosan elismert íróival ma az ország döntő fontosságú sajtóorgánuma. Politikai, társadalmi, közéleti eseményeit az újságírók nagyszerű gárdája dolgozza fel napról-napra; vezércikkiről, novellistáiról, kritikusaik között országos nevű tudósok, írók vannak. Csak néhány név: Ignotus, Jászi Oszkár, Móricz Zsigmond, Ágoston Péter, Szabó Ervin, Ady Endre, Kosztolányi Dezső neve már magában foglalja a lap programját és népszerűségét, mely ma legelőtt áll ebben az országban. A „Világ” felelős-szerkesztője Purjesz Lajos. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Gyár-utca 4.

— **Katonák összevagdaltak egy bírót.** A nagykanizsai 20-ik honvédegyalozozed a mult héten harcászati céllövészetet tartott Pogány-szentpéter község környékén. Gyakorlat után két őrmester a korcsma felé tartott s utözben a szembe jövő nőket durván inzultálták. Kiss Antal községbíró erre figyelmeztette a katonákat, hogy na nem viselkednek tisztességesen, csendőroket hivat. Ebből veszekedés támadt, melynek hevében az őrmesterek kardot rántottak s a szerencsétlen embert addig kaszabolták, míg vérbe borulva, borzalmosan összecsonkított testtel össze nem rogyott. A bíró most haladoklik. A két vagdalkozó hadfit letartóztatták.

— **Mulatságból a halálba.** Barbarics István zoltánházi földesgazda házánál szombaton este valami családi ünnepély volt. Mulatság közben Barbarics felkelt az asztaltól s kijelentette, hogy megunta az életét, azután megindult az ajtó felé. Percek múlva a vendégek keresésére indultak s meg is találták a kert egyik fáján lógva. Gyorsan levágták a kötélről és a lakásban magához térítették. Mikor Barbarics magához tért, azt mondta, hogy a kertben fejejtette a pipáját, elmege érte. A vendégek hagyták menni s Barbarics a kertben ugyanarra a fára, amelyen előbb lógott, másodsor is felakasztotta magát. Mire ráakadtak, halott volt, Tettének okául boldogtalan családi életet emlegetnek.

— **Az „Urania” állandó mozi ma,** vasárnap ismét két előadást tart, egyet délután 3 órakor és egyet este 8 órakor. Mindkét előadáson két nagyhatású sláger lesz bemutatva. Egyik a „Küzdő szívek” című kétfelvonásos dráma, a másik „A szerencse tétűjtai” című háromfelvonásos gyönyörű életkép. A műsor többi számai is mind jók. Ezek: Egy hang a mélyből (humoros), Mozi-híradó (aktuális események), Az új cipőtisztító (humoros), A gyöngöcség bacilusa (kacagató), Párbaj két ablak között.

— **A magyarság ünnepe.** Riika szép ünnepély folyt le szerdán Csáktornya városában tanácsteremben. Ez alkalmalm dekorálták Pólyák Mátyas csáktornyai áll. népkispolai igazgatót az arany érdemkereszttel s kézbesítették Menccsey Károly igazgatótanítónak a miniszter oklevelét, négy évtizednél hosszabb időre kiterjedő buzgó tanítói működésök legmagasabb elismeréséül.

— **Nagy tűz a muraszombati járásban.** Muraszombatból jelentik: Vasszecsény községben kedden este Vermes Márton nagybérlő szérűskertjében ismeretlen okból tűz keletkezett. Rövid egy óra alatt egész utcasor állott lángokban. A tűz 9 óra tájban kezdett szűnni, de ekkor már 30 lakóház és 40 melléképület égett el.

— **Gyilkosság Letenyén.** Gyergyák István és Primecz János letenyei legények egy leányt szerettek már régebb idő óta. A leány egyforma volt mindkétüjőkhöz, hiába vetékedtek egymással a legények, egyiket se részesítette előnyben. A két legény vetékedése emiatt ádáz gyűlöletté fajult egymás iránt. Minap a korcsmából vezető uton összetalálkoztak. Amint egymást meglátták, azonnal szótálás támadt köztük s a perlekedés hevében Gyergyák bicskát rántott s azt Primecz nyakába szúrta. A szerencsétlen legény néhány perc alatt elvérzett. — A gyilkos vetélytársat a csendőrség letartóztatta.

— **Családirto egyetemi tanárség.** — Vlasisits Károly budapesti egyetemi tanárség, egy nagykanizsai harangozó fia, két héttel ezelőtt vesztette el a feleségét, akinek halálát nem tudta elviselni. Vlasisits szombaton este ciankútt kevert két kis gyermeke kájéjába s mikor ezek meghaltak, maga mellé fektette őket az ágyba és agyonlötöte magát. Reggel találtak rá a három holttestre.

— **Halalos autógázolás.** Dr. Lamm Antal muraszombati nagybérlő a battyándi uton egy kanyarodónál halálra gázolta Zrinszky Ferencné musznai asszonyt. Gondatlanságból okozott emberölés miatt vonta felelősségre a törvényszék a nagybérlőt. Lamm azzal védekezett, hogy a kanyarulati miatt későn látta meg az öregasszonyt, aki a túlköles után kiterés helyett rémületében egyenesen nekiszaladt az autónak. A törvényszék a nagybérlőt felmentette.

— **A „Vasárnapi Újság”** március 15-iki száma pompás és rendkívül érdekes képeket közöl Göl Baba sírjáról, mely most újra aktuálisá vált, Száigietí Ede ünnepéről, régi pesti hid-tervekről, gróf Vay Peter hercegi világhírű utazásáról, a hegedű történetéről és készítéséről, Wied herceg utjáról Albaniába, stb. Szépirodalmi olvasmányok: Szini Gyula új regénye, Szöllösi Zsigmond novellája, Jászay-Horváth Elemér verse, Zolgerlőf Zelmá regénye, stb. Egyéb közlemények: egy régi német utazó magyarországi főljegyzései dr. Holub Józseftől, az aviaticai újdonságaiól s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet sakkjáték, stb.

A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára negyvedrét öt korona, a „Világkronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felévre 2 korona 40 fill.

— **Mezítelen örült az utcán.** Nagy ribilíót idézett elő szerdán délben a keszthelyi körzőn egy teljesen mezítelen férfi megjelenése. P. József csereszotomaji ember hirtelen megőrült, levett magáról minden ruhát s így Adam-kosztümben beszaladt Keszthelyre, hol többször végigsétált a főutcán. Csak nagynehezen tudták elfogni.

— **Halál kutatás közben.** Purgli Pál kisörsi földbirtokos majorában kutat ástak a munkások hétfőn délelőtt. A munkások között volt Molnár Gyula 25 éves kékkúti legény is, akinek az volt a teendője, hogy a kut fekének levő földanyagot a leeresztett vederbe belerakja. Munka közben egyszerre, amint a földdel teleterakott vedret a kut szájánál álló munkások föl akarták huzni, a vederre erősített kötél — amely

a vizsgálat szerint korhadt volt — a fele uton elszakadt és a veder a kut fenekén álló Mo'nár fejére zuhant. A szerencsétlen legény fejét a súlyos veder teljesen szétzúzta, úgy, hogy azonnali halált okozott. Mo'nár holttestét a hatóság még aznap délután fölboncoltatta és megindította a vizsgálatot annak kiderítése végett, hogy a munkás haláláért ki a felelős.

— **Sikkasztott, azután öngyilkos lett.** Hajas József, a csáktornyai Zrinyi-szálló tulajdonosa a napokban megbízta egyik alkalmazottját, Wüntscher Ferenc 47 éves gráci illetőségű egyént, hogy 140 koronát fizessen le egy kereskedőnek. Wüntscher a pénzt elmulatta s reggel ment haza. Hajas a hűtlen alkalmazottat összehívta s megfenyegette azzal, hogy sikkasztásért feleljen. Wüntscher a feljelentéstől való féltében felakasztotta magát az istállóban. Mire ráakadtak, halott volt.

— **Halál a vásáron.** Misics Antal 52 éves perlaki lókereskedő hétfőn egy lovat kínál megvételre egy falubeli embernek. Mikor Misics a lovat bemutatás végett a vevő elé vezette, ez rövid vizsgálódás után kijelentette, hogy a lovat nem veszi meg, mert az kehes. Misics e kijelentésre méregbe jött, elvörösödött s a következő pillanatban ájultan esett össze. Néhány perc múlva meghalt. Szívzélhűdés ölte meg.

Szerkesztői üzenetek.

B. L. Nyágova. Egyik számunkban megkezdjük a közlését. A folytatásos dolgokat nem szeretjük.

H. Lilla. Köszönet. Önre nem vonatkozott a figyelmeztetés. Vannak nekünk lustább munkatársaink is. A lapot új címére küldjük.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetlen jó családfőnk, **Veér Lajos** alsólakói r. k. tanító elhunytá és temetése alkalmával a részvétnak oly jöleső jelét tanúsították, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Alsólakos, 1914. március 10.

Özv. Veér Lajosné
és családja.

7994/1913. tkvi szám.

Arverési hirdetés kivonata

Az alsólendvai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Szobocsán Ferencné lendvaszentjózsefi lakos végrehajtónak Raj Márk végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverést 150 kor. tőkekövetelés és jár. erejéig Raj Márknak az alsólendvai kir. járásbírósg területén lévő s a lendvahosszúfalusi 79. sz. tjkvben 1. sor 666. hrszám alatt felvett ingatlanára (szőlő, pince, rét a belső hegyen) 766 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban, a Zadravec Anna özv. Szobocsán Ferencné javára bekebelezett szolgálmi jog feltétlen fentartása mellett, elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan

1914. április hó 4-én délelőtt 9 órakor

a kir. bíróság végrehajtói szobájában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének $10\frac{1}{2}$ -át készpénzben vagy az 1881. IX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 4-én 3333. sz. a. kelt ig. miniszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a birtokosnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1913. december 30-án.

Bíró s. k., kir. járásbíró.

Hölgyek figyelmébe!

Tisztelettel értesitem a n. é. hölgyközönséget, hogy **Csáktornyan a főtéren** (volt Mráz-féle helyiségben)

női kalap-üzletet nyitottam,

hol raktáron tartom a legújabb divatu női kalapokat a legdíszesebbtől a legegyszerűbb kivitelig. **Átalakításokat a legújabb divat szerint, a legutányosabban eszközölök.** Szakképzettségemet egyik legnagyobb bécsi női kalapüzletben nyertem s így remélni merem, hogy munkámmal a legkényesebb izlést is ki tudom elégíteni.

Szíves megkeresésre Alsólendvára is átjövök, vagy kiválasztásra mintákat küldök.

Nagybecsü pártfogást kér tisztelettel

3-2

Hirschsohn Aranka.

Butor-üzlet megnyitás

NAGYKANIZSÁN.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy a nagykanizsai Fialovits-féle üzletet sikerült az örökösöktől megvennem.

Üzletemet a mai napon megnyitom

és az összes raktáron lévő árukat olcsón eladom.

Eladásra kerülnek: Fa-, v a s- és réz-butorok, szőnyegek, függönyök. mindennemű kárpitozott butorok.

Üzletemet tovább folytatni szándékozván, felszerelem raktáramat a mai kornak megfelelő

legmodernebb butorokkal.

Sok évi tapasztalatom és összeköttetéseim folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. vevőimet nemcsak hogy **elsőrendű és legmodernebb árukkal** szolgálhatom ki, hanem minden versenyt a fővárossal szemben is felvehetek, úgy, hogy mindenki **helyben szerezheti be szükségletét.**

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri
SZÉKELY VILMOS.

Alsólendván, a Főuton

egy üzleti helyiség

két szobával, konyhával, mosókonyhával, fél pincével és udvarral

április hó elsejére kiadó.

Bővebbet Erményi Jánosnál.

A jelenkor

legjobb cipője a

TIP-TOP!

Egyedárusító:

Weisz Lipót, Alsólendván.

MIELŐTT SZŐLŐVESSZŐT, SZŐLŐOLTVÁNYT,

BORT,

gyümölcs- és diszfát

vásárolna, a saját érdekében kérje legújabb képes árjegyzékünket, a mely mindenkire nézve sok hasznos tudnivalót tartalmaz.

Pontos cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelep és bortermelő részv.-társ.

BIHARDIÓSZEG. 10-9

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Meli-Karamella
három fenyővel

Köhöges

rekedség, hurut, elaválkásodás és gőrcsős köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszerárban.

*-51

Hirdetések jutányosan felvételnek e lap kiadóhivatalában

UNGHVÁRY JÓZSEF

SZŐLŐTELEPEN ÉS GYÜMÖLCSFA-ISKOLÁJÁBAN
CZEGLÉD (PESTMEGYE)

" Nagyobb mennyiségű "

nemes gyümölcsfa-

csemete, bogyógyümölcsűek, vadonok, kertü szőlők,

sima és gyökeres szőlővesszők

" stb. Kaphatók. "

Tessék kimerítő árjegyzéket kérni.

Remek világítás

vendéglősök vagy kereskedőknek!

Egy 15 lámpára berendezett, még üzemben levő, mesés fényű

acetylen-világítás,

teljes felszereléssel, egymint lámpák és lusterekkel, helyszüke miatt minden elfogadható áron eladó. — Bármikor üzemben megtekinthető

Fleischhacker Albert fűszerkereskedőnél
Nagykanizsa, Magyar-utca 37. 3-3

A világ legjobb, legbiztosabb és legolcsóbb 5-1

kutszivattyuja az „OMEGA“ Lánckut

mert rendkívül sok vizet ad, mert kis gyermek kezelheti, mert soha be nem fagy, mert soha nem romlik, mert mindenki felszerelheti.

Kérjen felvilágosítást ingyen és bérmentve.

Bárdos és Brachfeld
Budapest, VI., Gyár-utca 5 b.

Árlejtési hirdetés.

A kerkasztmiklósi (Zalam.) r. k. iskolaszék két szoba, konyha, kamra és lezsükségesebb mellékhelyiséggel

két tanítói lakás építésére árlejtést hirdet. Mindkét lakás átalakítás által az 1913. évi törvény rendelkezéseinek megfelelően fog építtetni.

A terv és költségelőirányzat a kerkasztmiklósi kántortanítónál betekinthező.

Élőszóval teendő verseny ajánlatok f. hó 29 én fognak az iskolaszék által elbíráltatni és az építés szerződés kötéssel kiadatni a kerkasztmiklósi új emeletes iskolában délután 3 órakor.

Ha kacag a gyermek, vidám a ház!

Az első és egyetlen magyar gyermek-élelappal a „KAKAS MARCZI“ havonként kétszer megjelenő teljesen ingyenes melléklete Magyarország legszebb, legelterjedtebb, tartalommal leggazdagabb élelappjának, a

„KAKAS MÁRTON“-nak.

A Kakas Márton alapítója Sipulusz; felelős szerkesztője Szöllősi Zsigmond; munkatársai a legkitünőbb magyar humoristák és karikatúristák. A „Kakas Márton“ a „Kakas Marci“val együtt egész évre 12 K, félfévre 6 K, negyedévre 3 K.

Az előfizetés bármikor megkezdhető.

A Kakas Márton kiadóhivatala: Budapest, VIII., József-körút 5. szám.

820.1914. tk. sz.

Arverési hirdetés.

Az alsólendvai kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság részéről közhírre tetetik, hogy az Alsólendvai Takarékpénztár 1200 kor, Pohl E. és Fiai cég 4500 kor. és Grünwald Samu 200 kor. 30 fill. tőkék és jár. erejéig Bundisch Adám hernyeiki lakos tulajdonánál felvett s alább körülírt ingatlanok, nevezetesen:

1. a hernyeiki 32. sz. tjkvben 219., 221 88. hrsz. ingatlanokból (legelő a Soványrét fölött) B. 21., 24. a. jutalékára 68 kor.;
2. az u. o. tjkvben 188, 189 68. hrsz. ingatlanokból (legelő a határszélen) B. 21. és 24. a. jutaléka 92 kor.;
3. az u. o. 139 sz. tjkvben 188., 189 79. hrsz. ingatlanból (legelő a határszélen) B. 17. a. jutaléka 53 kor.;
4. az u. o. 170. sz. tjkvben 188., 189 12 hrsz. a. ingatlanból (legelő a csapáson felül) B. 8., 11., 14. a. jutaléka 18 kor.;
5. az u. o. 171. sz. tjkvben 96., 97. hrsz. ingatlanból (ház, udvar, kert a beltelekben) 6., 7., 11., 14. a. jutaléka 880 kor.;
6. az u. o. 172. sz. tjkvben 219., 220 31. hrsz. ingatlanból (legelő a Soványrét feletti) B. 6., 8. a. jutaléka 30 kor.;
7. az u. o. 195 sz. tjkvben 188, 189 84. hrsz. ingatlanból (legelő a Kisréten) jutaléka 8 kor.;
8. az u. o. 196. sz. tjkvben 219., 220 4. hrsz. ingatlanból (legelő a Soványrét feletti) jutaléka 67 kor.;
9. az u. o. 204. sz. tjkvben 180, 188 1. hrsz. ingatlanból (legelő a Csapáson felül) jutaléka 62 kor.;
10. az u. o. 222 sz. tjkvben 188, 189 44. hrsz. ingatlanból (legelő a csapáson felül) B. 13. a. jutaléka 133 kor. kikéltési árban

1914. évi április hó 10-én délelőtt 9 órakor

Hernyeiken az ottani községbíró házában megkezdődő árverésen bíróság eladatni fog.

Kelt Alsólendván, 1914 évi február hó 13. napján.

Dr Fülöp sk. kir. jbiró.

Vigyázzon egészségére!

Megbízható és jó minőségű nikotinmentes cigaretta-hüvelyeket

csak BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papírkereskedésében Alsólendván szerezhet be.

6551 1913. tkvi szám.

Arverési hirdetés kivonata

Az alsólendvai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírre teszi, hogy Kelencz István végrehajtatónak Hajduk István végrehajtást szenvedő ellen 600 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében Hajduk Istvánnak az alsólendvai kir. járásbíró területén lévő következő ingatlan jutalékaira, úgy-mint:

1. a lendvárózsavölgyi 409. tjkvben 1. sor 132. hrsz. (ház, udvar, kert) B. 15., B. 20. alatti jutalékaira 804 kor.;
2. az u. o. 57. tjkvben 2. sor 231. hrsz. a. felvett ingatlanból (építőhely a Gorne ogradi dűlőben) B. 7. alatti jutalékára 232 kor.;
3. az u. o. tjkvben 3. sor 232 hrsz. ingatlanból (Szántó ugyanott) B. 7. alatti jutalékára 238 kor.;
4. az u. o. 416. tjkvben 1. sor 490 hrsz. a. felvett ingatlanból (legelő a Pus naci gornye dűlőben) való B. 8., 10. alatti jutalékaira 209 kor. ezennel megállapított kikéltési árban elrendelt és hogy a fentebb megjelölt ingatlan jutalékok

1914. március hó 20-án délelőtt 10 órakor

Lendvárózsavölgy község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési ár $\frac{2}{3}$ -án alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1913. november hó 28.

Biró s. k., kir. jbiró.

Hirdetés.

Kerkasztmiklóson egy ház négy szobával, konyha stb. összes mellékhelyiségekkel, továbbá rét, szántóföldek és szőlők folyó hó 27-én délelőtt 8 órakor a háznál nyilvános árverésen eladatnak.

Hirdetéseket jutányos árban felvesz e lap kiadóhivatala.

Öszibaraczkfát, mindenféle gyümölcsfa vadonczot, akáczcsemetét, 2 éves gyökeres szőlővesszőt igen olcsón ad Unghváry László faiskolája Czegléd. Tessék árjegyzéket kérni.